

אכן, ילדותי, שאיננה עוד, הריהי שרויה בעבר, שעתה איננו; אבל כשאני מעלה ברוחי את דמותה, ומדבר עליה, רואה אני אותה בהווה, משום שעדיין היא בזכרוני. אם יש טעם דומה לזה להגיד מראש מעשים שיהיו, אם ייתכן לראות ציוריהם של מעשים שעדיין לא באו ולא נהיו, מודה אני, הוה אלוהים, שזאת אינני יודע. אבל בוודאות אני יודע כי דרך־כלל אנו מכוונים את לבנו לפעולותינו בעתיד, וכי כוונת־לב זו היא הוה; אלא שהפעולה שאליה אנו מכוונים לבנו עדיין איננה, מפני שהיא עתיד; וכאשר נפתח בה, ונתחיל במעשה שאליו אנו מכוונים את לבנו, או אז תהיה הפעולה הזאת, כי אז אין היא עתיד אלא הוה.

אוגוסטינוס הקדוש